

Papírky

Jan Nedvěd

1. Když láska se pomine, dá ruku tvojí k mé,
dává nám do nebe znát,
že máš ráda, jak by ne, kouzlo tvé nevinné,
a Honzík zase nemůže spát.

R: Lístečky „mám tě rád“ tě po ránu tě začnou hřát
v koupelně za zrcadlem
a v papírku na schodech mi básničku, lásko, nech,
jak milujem, jak po sobě jdem.

2. Jsi bílá jak svítání, dva kamínky na hraní
zbíráš, když u řeky jdem.
Jsi krásná, když v ramenou svíráš svět nade mnou,
spíváš si na těle mém.

R:

3. Až jednou se skloní svět, mi zestárnem o pár let,
budeme si na pravdu hrát.
Pak řekneme si do očí, jak láska lidi otočí,
když umějí si do dlaní dát.

R:

Když láska se pomine, dá ruku tvojí k mé,
dává nám do nebe znát.

R: 1x ...